

jeg allerede har indbrømt, at der kan være nogen Vanskelighed derved, men at den ikke er større, end at den kunde overvindes, og derved det ærede Udvalg havde seet Forslaget, kunde det være, at det paa en eller anden Maade kunde have rettet det eller stillet Underendringsforslag i denne Retning til sit eget Forslag om den samme Gjenstand, hvorved vi saameget lettere kunde have frafaldet vort Forslag; men det har jo ikke været Gjenstand for Overveielse af Udvalget, derved den ærede Ordfører har berettet rigtigt. Det er ikke saa underligt, at Medlemmer, der ikke ere i Udvalget, kunne komme i en lidt skjæv Stilling, naar man seer, at Udvalgets Medlemmer, som den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) bemærkede, selv kunde komme i lignende Tilfælde, idet han om det Forslag, der er stillet under Nr. 14, gjorde opmærksom paa det Beshynderlige, der er i, at man retter et vist Udtryk i andet Afsnit af § 12 og lader det staae i tredie Afsnit; jeg synes, at han har Ret i sin Paastand om det Beshynderlige deri. Hvad angaaer vort Forslag, da har jeg ingen Bemhyndigelse til at tage det tilbage, og jeg maa tilstaae, at det er mig aldeles ligegyldigt, hvorledes det gaaer med det, da Udvalget ikke har villet værdige det den Opmærksomhed at tage det under Overveielse, og da dets Skjæbne er forudsagt, vil jeg nødig have Uleilighed med at gaae omkring til de fjorten Medlemmer, der med mig have deltaget i at stille det, for at faae Bemhyndigelse til at tage det tilbage paa deres Vegne. Der blev omtalt idag, at det ærede Medlem for Holbek Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen) havde havt Betænkelse ved at stemme for det Forslag, der tidligere forelaa, og som blev vedtaget ved anden Behandling med Hensyn til den Sum, der skal tilskydes af Statskassen til Politiet, idet han nemlig havde meent, at man let kunde risikere, at dette Tilskud blev forhøiet, naar det saaledes hvert Aar skulde være Gjenstand for en Slags tvungen Opførelse paa Finansloven af den ærede Minister og en Efterbevilling fra Rigsdagens Side. Dette kan jeg ikke være enig med ham i, thi derved er nogen Grund tilstede, som gjør det uskikligt og efter Rigsdagens Overbeviisning nødvendigt,

at der gives et større Tilskud, saa vil det komme, hvad enten det staaer i Loven, at det er et fast Tilskud eller ikke. Dette have vi saa mangfoldige Exempler paa, at det forundrer mig meget, at Nogen har kunnet lade sig afskrække fra at stemme for et Forslag som det, der sidst blev vedtaget her om dette Punkt, da det staaer i Forbindelse med et saa vigtigt Princip, som saa at sige ved flere Leiligheder har deelt Rigsdagen i to mod hinanden staaende Reire. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem endnu idag vilde vise, at han ved nærmere Overveielse havde fundet, at det dog var det Retteste, ogsaa i dette Tilfælde at holde fast paa et Princip, som han hylder, og hjælpe til i sin Tid at faae yderligere gaaende Fordringer forkastede, forsaavidt de skulde vise sig at være unødvendige, og ere de nødvendige, hvem vil da forkaste dem? Jeg idetmindste vil gjerne bevilge flere Penge til Kommunen i saa Tilfælde, og jeg kan heller ikke troe Andet, end at det ærede Medlem vil gjøre det. Naar man altsaa i denne Sag staaer paa den Side, som Udvalgets ærede Mindretal gjorde ved Sagens foregaaende Behandling i deres da foreliggende Forslag, og som Thinget stillede sig paa ved Vedtagelsen af samme, saa forekommer det mig, at man ikke paany burde rokke ved denne Afgjørelse ved at stemme for det Forslag herom, der nu er opstillet af tre ærede Medlemmer af Udvalget under Nr. 20.

J. N. Hansen: Jeg ønskede blot at sige et Par Ord om Forslaget under Nr. 12, i Anledning af det, der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), da jeg nemlig ikke her kan troste mig til, at den ærede Ordfører vil tage til Gjemme, idet han er en af Forslagsstillerne og altsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal staaer paa den samme Side som det nævnte ærede Medlem. Jeg skal da først sige, at min Formening om, hvad en Politimand kan gjøre, ingenlunde var begrundet i, at jeg skulde berygte, at Noget kunde skee paa Grund af Dumhed, eller forbi Vedkommende, som den ærede Rigsdagsmand endog senere sagde, var en Sbiot; men jeg gif ud fra, at en Mand, der har al den aandelige Dygtighed, som det